

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om påförande av accis

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om påförande av accis skall ändras. De bestämmelser i lagen som gäller accisskyldighet vid distansförsäljning görs tydligare. En distansförsäljare i en annan medlemsstat skall i regel vara accisskyldig. Försäljaren skall dock fortfarande kunna tillsätta en av tullmyndigheterna godkänd skatterepresentant för att sköta betalningen av acciserna i Finland på försäljarens vägnar. Det föreslås att lagen kompletteras med sådana bestämmelser om förfaranden som distansförsäljarna skall iaktta. Det föreslås också att definitionen av distansförsäljning preciseras. Det föreslås

dessutom bli bestämt att när en privatperson på något annat sätt än genom distansförsäljning köper sådana produkter från en annan medlemsstat som på privatpersonens vägnar transporteras till Finland av en annan privatperson eller av en yrkesmässig näringsidkare skall privatpersonen samt den som deltar i transporten och den som innehar produkterna i Finland vara accisskyldig.

I lagen föreslås dessutom vissa andra ändringar av teknisk natur.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Nationell lagstiftning och praxis

Allmänna bestämmelser i lagen om påförande av accis

Lagstiftningen om påförande av accis ändrades i och med Finlands medlemskap i EU vid ingången av 1995 så att den blev förenlig med gemenskapens punktskattesystem. I lagen om påförande av accis (1469/1994) ingår allmänna bestämmelser om förfaranden beträffande alla acciser när det gäller accisskyldighet, vissa befrielser från accis, såsom accisfria produkter som passagerare medför, verkställande av beskattningen och tillsynen över den. Lagen om påförande av accis tillämpas på alkohol och alkoholdrycker, tobaksprodukter, energiprodukter, elektricitet och vissa andra produkter så som de har definierats i respektive lagar om accis. Enligt lagen om påförande av accis gäller att de ovan nämnda produkter som i Finland tillverkas eller tas emot från en annan medlems-

stat är accispfiktiga. Detsamma gäller produkter som införs till Finland från ett område utanför gemenskapen.

Lagen om påförande av accis innehåller bestämmelser med vars hjälp de uppskavsregler genomförs som förutsätts i rådets direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, nedan cirkulationsdirektivet. Produkterna flyttas accisfritt mellan medlemsstaterna inom systemet med accisfrihet, och acciserna tas ut först i det slutliga konsumtionslandet. Verksamheten för sådana auktoriserade lagerhållare och registrerade näringsidkare som är verksamma inom systemet har fastslagits som tillståndspflichtig så som förutsätts i direktivet. Tullstyrelsen beviljar tillstånd att verka som auktoriserad lagerhållare eller registrerad näringsidkare samt tillstånd att hålla skattefria lager. För verksamhet som oregistrerad näringsidkare krävs däremot inte något tillstånd, men näringsidkaren har ålagts skyldighet att på förhand lämna tullmyndig-

heterna en anmälan om de produkter som anskaffas.

Enligt lagen om påförande av accis är en auktoriserad lagerhållare accisskyldig för produkter som överlåtits till konsumtion från ett skattefritt lager och för beskattningsbart svinn som konstaterats i lagret. Registrerade och oregistrerade näringsidkare är i sin tur accisskyldiga för produkter som de tagit emot. I lagen om påförande av accis finns dessutom vissa andra bestämmelser om accisskyldighet för t.ex. anskaffning eller innehav av produkter som inte påförts accis.

I lagen om påförande av accis finns bestämmelser om förfarandet med ett ledsagar-dokument för överföring av produkter som är temporärt accisfria. Dessutom innehåller lagen bestämmelser om förfarandet för tillsyn över sådana produkter som flyttas inom gemenskapen för vilka det redan har tagits ut accis i någon av medlemsstaterna.

Acciserna tas i regel ut hos de lagerhållare och näringsidkare som är verksamma i tillverknings- och partihandelsledet. På grund av den betalningstid som beviljats de accisskyldiga, krävs i Finland säkerhet inte bara av lagerhållarna utan också av andra registrerade accisskyldiga. Oregistrerade accisskyldiga skall i sin tur ställa säkerhet för betalningen av acciserna till tulldistriktet för sin hemort innan produkterna beställs från en annan medlemsstat. Efter det att produkterna har tagits emot skall oregistrerade accisskyldiga ytterligare avge en accisdeklaration inom två vardagar.

Accisskyldiga är också de som i Finland tar emot accispliktiga produkter som redan överlåtits för konsumtion i en annan medlemsstat och som i Finland överläts eller är avsedda att överlätas eller användas för de behov som en näringsidkare som utövar självständig ekonomisk verksamhet eller en offentlighetsinrättning har. Enligt 10 § 5 mom. i lagen om påförande av accis gäller dessutom att i andra fall än de som avses ovan i paragrafen är den accisskyldig som i kommersiellt syfte eller annars tar emot eller innehar accispliktiga produkter och som när produkterna togs emot eller skaffades visste eller skäligen borde ha vetat att produkterna inte är beskattade i Finland på behörigt sätt.

Bestämmelser om skatterepresentanter och distansförsäljning

I lagen om påförande av accis finns separata bestämmelser om anskaffning av sådana produkter till Finland för vilka accis har betalats i en annan medlemsstat. Hit hör bland annat bestämmelserna om distansförsäljning samt produkter som en passagerare skaffat i en annan medlemsstat och för med sig för eget bruk.

Med distansförsäljning avses i lagen om påförande av accis försäljning, i vilken någon annan än en auktoriserad lagerhållare eller en registrerad eller oregistrerad näringsidkare inköper sådana accispliktiga produkter från en annan medlemsstat vilka försäljaren eller någon på dennes vägnar avsänder eller transporterar till Finland direkt eller genom en annan medlemsstat. I Finland har införts ett arrangemang där acciserna tas ut hos en skatterepresentant. I 7 § 7 punkten i lagen om påförande av accis förutsätts att försäljaren skall ha en skatterepresentant i Finland, vilken enligt 10 § 1 mom. är accisskyldig för produkter som denne tagit emot. När det gäller distansförsäljarens ansvar föreskrivs i 12 § dessutom att i distansförsäljning till Finland är försäljaren ansvarig för den accis som skatterepresentanten skall betala på samma sätt som för sin egen skatt.

En i 7 § 6 punkten i lagen om påförande av accis definierad skatterepresentant är en i Finland bosatt fysisk person eller en i Finland verksam juridisk person som en auktoriserad lagerhållare i en annan medlemsstat har utsett och som tullmyndigheten har beviljat rätt att på mottagarens vägnar betala accisen. Detta motsvarar det förfarande som cirkulationsdirektivet möjliggör och enligt vilket den godkända lagerhavare (auktoriserade lagerhållare) som säljer varorna (produkterna) kan tillsätta en skatterepresentant för att betala punktskatten (accisen) i stället för mottagaren. Det handlar då om produkter som flyttas inom det temporära accisfrihets-systemet från en annan medlemsstat till Finland och som näringsidkaren tar emot i sin förvärvsverksamhet.

Praxis

När lagen om påförande av accis stiftades fanns det nästan inte någon verksamhet med distansförsäljning i Finland. Internet har blivit allt populärare inom handeln först på 2000-talet. Bestämmelser om saken har därför inte behövts i praktiken, och bestämmelsernas riktighet har ifrågasatts först på sistone.

I januari 2007 fanns det i Finland tio skatterepresenteranter som hade godkänts av Tullstyrelsen. De flesta av dem har tillstånd att verka både som skatterepresentant vid distansförsäljning och inom det temporära accisfrihetssystemet. Alla tillstånd för skatterepresenteranter gäller alkoholprodukter. Dessutom känner myndigheterna till flera distansförsäljare som regelbundet säljer alkohol- och tobaksprodukter till Finland utan ha någon skatterepresentant. De flesta av dessa har inte betalt några acciser. Vissa distansförsäljare har likväl betalt accis för de produkter de sålt till Finland, utan att ha någon sådan skatterepresentant i Finland som förutsätts i lagen.

Företag med regelbunden distansförsäljning till Finland är bolag som registrerats i andra medlemsstater och som i de flesta fall ägs av finländare. Största delen av distansförsäljningen sköts från Estland och Tyskland, vilket beror på ländernas låga skattenivå och det korta transportavståndet till Finland. Dessutom säljs viner till Finland från t.ex. Frankrike och Spanien.

I praktiken ordnar försäljarna transporten till Finland antingen per post eller med hjälp av transportföretag. Cigarretter och snus har levererats till Finland som postförsändelser till beställarna, medan alkoholdrycker vanligen har förts in till Finland i större partier och distribuerats till beställarna av transportföretag. Vissa distansförsäljare meddelar dock att de inte deltar i transportarrangemangen och anser sig därmed inte vara skyldiga att tillsätta någon skatterepresentant i Finland eller annars betala accis för produkterna till Finland. I verkligheten har det dock visat sig att försäljarna också i dessa fall spelar en tydlig roll när produkterna levereras till köparna. Det är också osannolikt att konsumenterna ens skulle beställa produkter av

en försäljare som inte på något sätt hjälper till med transportarrangemangen eller som inte styr transportförfrågningarna till ett visst företag inom transportbranschen. Om privatpersonerna själva beställde transporten till Finland av ett transportföretag, skulle även transportpriset bli påfallande högt. Distansförsäljarna står således i praktiken vanligen i avtalsförhållande till de transportföretag med vilkas hjälp de ordnar transporten till beställarna av de produkter de säljer. På så sätt kan transportkostnaderna hållas förhållandevis låga.

Tullmyndigheterna har försökt omhänderta sådana försändelser för vilka försäljaren inte har betalt accis till Finland via en skatterepresentant eller på något annat sätt. I sådana situationer har tullen tidigare i regel beskattat försäljaren. Enligt högsta förvaltningsdomstolens avgörande av den 19 januari 2007 (liggare 136, dnr 2566/2/05) kunde en distansförsäljare som inte tillsatt någon skatterepresentant dock inte betraktas som accisskyldig med stöd av 12 § 2 mom. i lagen om påförande av accis. Enligt avgörandet gäller bestämmelsen bara skyldigheten att betala accis, och av den framgår inte tillräckligt tydligt så som förutsätts i 81 § i grundlagen att distansförsäljaren är accisskyldig för de produkter denne sålt till Finland.

Med anledning av avgörandet har det i praktiken blivit nödvändigt att ta ut accisen hos de privatpersoner som tagit emot produkterna i sådana fall då försäljarna har försummat skyldigheten att tillsätta en skatterepresentant. Accisskyldigheten för privatpersoner som är beställare baserar sig på 10 § 5 mom. i lagen om påförande av accis. Enligt momentet är den accisskyldig som i kommersiellt syfte eller annars tar emot eller innehar accispliktiga produkter. För accisskyldighet förutsätts i det här fallet att mottagaren eller innehavaren visste eller skäligen borde ha vetat att produkterna inte är beskattade i Finland på behörigt sätt. Förutom privatpersoner har även transportföretag som på distansförsäljares vägnar transporterat produkter till Finland påförts accis i vissa fall. Det är dock oftast svårt att utreda transportföretagens ansvar.

I praktiken har 10 § 5 mom. i lagen om påförande av accis också tillämpats i situationer

där en privatperson har beställt produkter från en annan medlemsstat via Internet, per telefon eller genom någon annan informationsförmedling och själv ordnat transporten av produkterna. Samma bestämmelse tillämpas också när en annan privatperson för in produkter till någon annan oavsett om införseln är avgiftsbelagd eller inte.

Verksamhetens omfattning

År 2005 betalade skatterepresenterarna acciser för alkoholdrycker till ett belopp av ca 170 000 euro och år 2006 till ett belopp av drygt 210 000 euro. Största delen av de acciser som skatterepresenterarna har betalt har tagits ut för produkter som flyttats inom accisfrihetssystemet och som således har gått till näringsidkare t.ex. för representationsbruk, som företagspresenter eller för andra kommersiella syften.

Under perioden 2004—2006 uppbars cirka 250 000 euro i efterskatt på alkoholprodukter som levererats till Finland genom distansförsäljning utan betalning av accis. Under motsvarande period uppbars ca 150 000 euro i acciser för tobaksprodukter som sålts till Finland genom distansförsäljning. Från och med slutet av året 2004 har tullen omhändertagit ca 100 000 liter alkoholdrycker som distansförsäljare avsänt till Finland och som inte har förts in i landet på tillbörligt sätt. Tullen har också omhändertagit tobaksprodukter i någon mån.

Eftersom en del av distansförsäljarna verkar utan någon skatterepresentant så att ingen betalar accis till Finland på de konsumerade produkterna, blir största delen av de accispliktiga produkter som sålts till Finland genom distansförsäljning obeskattade. Genom intervjuundersökningar klarläggs den alkoholkonsumtion som inte statistikförs. I undersökningarna har dock än så länge inte utretts särskilt vilka mängder alkoholdrycker och tobaksprodukter konsumenterna skaffat via Internet. Det finns inte heller annars några statistikförda uppgifter om volymen för distansförsäljning av accispliktiga produkter till Finland. Enligt Tullstyrelsens uppskattning uppgick beloppet av obetalda alkohol- och dryckesförpackningsacciser samt tobaksacciser vid distansförsäljning till 500 000—

1 500 000 euro år 2006. Utöver acciser utblev också mervärdesskatt till ett belopp av 200 000—400 000 euro vid distansförsäljning av alkoholdrycker och tobaksprodukter år 2006.

Alkohollagen och lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning

Syftet med alkohollagen (1143/1994) är att genom styrning av alkoholkonsumtionen förebygga de samhällsliga, sociala och medicinska skadeverkningarna av alkoholhaltiga ämnen. För att dessa mål skall nås regleras i alkohollagen bl.a. tillverkning, distribution och försäljning av alkoholdrycker.

Det har föreskrivits tillståndsplikt för tillverkning av, partihandel med, utskänkning av samt annan kommersiell användning av alkoholdrycker. Detaljhandelsmonopol för alkoholdrycker är en viktig metod inom alkoholsystemet. Alkoholbolaget har ensamrätt till detaljhandel med alkoholdrycker. Med stöd av 13 § 2 mom. i alkohollagen har alkoholbolaget rätt att bedriva detaljhandel med alkoholdrycker också genom att leverera dem till beställare och köpare. I 14 § bestäms om undantag från detaljhandelsmonopolet. Enligt bestämmelsen får den som tillståndsmyndigheten har beviljat detaljhandelstillstånd sälja genom jäsning tillverkade alkoholdrycker som innehåller högst 4,7 volymprocent alkohol. Dessutom får den som beviljats tillstånd för framställning av produkten i fråga bedriva handel med alkoholdrycker som framställts genom jäsning och som innehåller högst 13 volymprocent alkohol.

Enligt 8 § i alkohollagen får alkoholdrycker importeras utan särskilt tillstånd för eget bruk samt i kommersiellt syfte och annars för bedrivande av näringsverksamhet. Den som använder alkoholdrycker i kommersiellt syfte eller annars för bedrivande av näringsverksamhet behöver för alkoholdrycker som förs in i landet ett sådant tillstånd för sin verksamhet som förutsätts i alkohollagen, t.ex. partihandelstillstånd eller serveringstillstånd. Det har föreskrivits att olovlig försäljning av alkoholdrycker, överlåtelse mot ersättning eller vederlag, förmedling mot arvode samt utbudande till försäljning och saluföring är straffbara gärningar.

Med stöd av bestämmelserna i alkohollagen har det i dagens läge ifrågasatts om det är berättigat att bedriva distansförsäljning med alkoholdrycker.

I lagen om inskränkande av tobaksrökning (693/1976) bestäms om åtgärder som syftar till att genom inskränkning av tobaksrökning förhindra uppkomsten av de faror och men för hälsan som tobaksrökningen vållar eller vilkas uppkomstrisk den ökar. I lagen finns bestämmelser om t.ex. begränsningar i fråga om tobaksprodukter som säljs och överläts i näringsverksamhet och i fråga om reklam för tobaksprodukter samt bestämmelser om krav som gäller sammansättning och kvalitetsövervakning av tobaksprodukterna samt märkningar på förpackningarna. Det har dock inte bestämts om tillståndsplikt för försäljning av tobaksprodukter. Förbudet är endast att i näringsverksamhet importera, sälja eller på annat sätt överlåta tobak som är avsedd för oralt bruk, såsom snus.

1.2 Gemenskapens punktskattelagstiftning

Uppskavsregler

Fri rörlighet för varor är en central princip på Europeiska unionens inre marknad. För att möjliggöra detta har medlemsstaternas bestämmelser om indirekt beskattning, i första hand mervärdesskatt och punktskatt (accis), harmoniserats.

Harmoniseringen av punktbeskattningen (påförandet av accis) gäller alkohol-, tobaks- och energiprodukter samt elektricitet. De för medlemsstaterna förpliktande centrala bestämmelserna i syfte att uppnå beskattningsmålen inom handeln på gemenskapens inre marknad ingår i cirkulationsdirektivet. Även om direktivet innehåller de viktigaste principerna för punktbeskattning vid handel på den inre marknaden ger den medlemsstaterna vidsträckt befogenheter att besluta om det nationella genomförandet av beskattningen.

Huvudprincipen enligt cirkulationsdirektivet är att punktskattebelagda varor som tillverkats inom gemenskapens territorium för punktskatt eller som införts dit från områden utanför gemenskapens skatteteritorium skall beläggas med skatt i den medlemsstat där de

släpps för slutlig konsumtion. För fullföljandet av principen har det utformats s.k. uppskavsregler (i finsk lagstiftning: temporärt accisfrihetssystem). Här avses en skatteordning där varor som tillverkats i eller förts in till gemenskapen kan upplagras och flyttas mellan medlemsstaterna med punktskatten vilande så att skatterna påförs först i den medlemsstat där varorna konsumeras. För medlemsstaten inträder skattskyldighet för punktskatt vid den tidpunkt då varorna släpps för konsumtion ur skatteordningen eller när sådana lagerbrister har registrerats som skall beläggas med punktskatt.

Varor som belagts med skatt i avsändarlandet

I artiklarna 7—10 i cirkulationsdirektivet finns bestämmelser om förflyttning av sådana varor i medlemsstaterna för vilka skatt redan har betalats till någon annan medlemsstat. I artikel 7 finns bestämmelser om påförande av punktskatt för sådana varor som i samband med att de släppts för konsumtion har påförts skatt i någon medlemsstat men som därefter flyttas till en annan medlemsstat för konsumtion. Skattskyldighet inträder då för den medlemsstat inom vars territorium de punktskattebelagda varorna förvaras eller tas emot för kommersiella ändamål. För att dubbelbeskattning skall undvikas innehåller direktivet bestämmelser om återbetalning av den skatt som tidigare tagits ut för varorna.

Med avvikelse från konsumtionslandsbeskattningen gäller med stöd av artikel 8 att de varor som privatpersoner förvärvat för eget bruk skall beskattas i den medlemsstat där de har förvärvats, oberoende av var varorna slutligen konsumeras. Artikel 9 gäller endast sådana varor som förvärvats av privatpersoner för deras eget bruk och som de själva transporterar till en annan medlemsstat. Den medlemsstat till vilken privatpersoner för med sig varorna får inte beskatta varorna på nytt. I artikel 9 finns bestämmelser om när de varor som privatpersoner för med sig skall anses vara kommersiella och därmed punktskattebelagda i konsumtionslandet. För att underlätta gränsdragningen anges i artikeln bl.a. indikativa kvantiteter för alkoholdrycker och tobaksvaror.

Distansförsäljning

Artikel 10 i cirkulationsdirektivet innehåller bestämmelser som gäller distansförsäljning. Med distansförsäljning avses försäljning där försäljaren eller någon annan för dennes räkning avsänder eller transporterar de sålda varorna till en köpare i en annan medlemsstat. Också vid distansförsäljning tas punktskatt ut enligt konsumtionslandsprincipen i den medlemsstat till vilken varorna säljs för konsumtion. Skatteansvaret bärs av försäljaren. Medlemsstaterna får dock införa bestämmelser som stipulerar att skatten skall betalas av en skatterepresentant som tillsatts av försäljaren. Skatterepresentanten måste vara etablerad i destinationsmedlemsstaten och godkänd av myndigheterna där.

Den skatterepresentant för distansförsäljaren som avses i artikel 10 avviker från den ovan nämnda skatterepresentanten för en godkänd lagerhavare på så vis att den förstnämnda betalar punktskatterna på försäljarens vägnar medan den senare betalar skatten på mottagarens vägnar. Vid distansförsäljning har varorna dessutom redan släppts för konsumtion i avsändarmedlemslandet, dvs. på leveranserna av dem tillämpas inte reglerna i anslutning till uppskovsförfarandet, t.ex. användningen av ledsagardokument.

Den medlemsstat där försäljaren är etablerad skall se till att denne garanterar betalning av punktskatt till destinationsmedlemsstaten innan varorna avsänds och se till att punktskatten betalas efter det att varorna har anlänt och att det förs bok över varuleveranser. För att dubbelbeskattning skall undvikas har försäljaren rätt att ansöka om återbetalning av den punktskatt om betalats för varorna i avsändarmedlemsstaten.

Införsel för privat bruk

I gemenskapslagstiftningen finns inte några obestridliga bestämmelser om sådana situationer där en köpare förvärvar varor från en annan medlemsstat för privat bruk och själv ordnar transporten till destinationsmedlemsstaten. Varorna kan transporteras av ett yrkesmässigt transportföretag, per post eller genom förmedling av en annan privatperson.

I samtliga fall skall punktskatt betalas i destinationslandet.

EG-domstolen meddelade den 23 november 2006 sin dom i mål C-5/05. I domslutet sägs att när en privatperson inte agerar yrkesmässigt och i vinstsyfte när denne i en medlemsstat för eget och för andra privatpersoners bruk förvärvar punktskattebelagda varor, som släppts för konsumtion i nämnda medlemsstat, och därefter uppdrar åt ett transportföretag, med säte i samma medlemsstat som han själv tillhör, att frakta varorna till honom för hans räkning, är artikel 7 i cirkulationsdirektivet tillämplig. Artikel 7 är tillämplig så snart en del av verksamheten är kommersiell. Så förhåller det sig t.ex. när en privatperson själv reser till en annan medlemsstat för att köpa varor som han sänder per post till sig själv i sin medlemsstat.

Om en privatperson däremot köper varorna i en annan medlemsstat och ordnar transporten till destinationsorten så att en annan privatperson för med sig varorna till köparen utan avgift, är inte artikel 7 och inte artikel 8 tillämplig. Artikel 8 är tillämplig bara när en passagerare själv fysiskt för med sig varor från en annan medlemsstat för eget personligt bruk. Inte heller artikel 7 kan bli aktuell, eftersom tillämpning av artikeln förutsätter att verksamheten är kommersiell till någon del. Då det inte i någon artikel har föreskrivits om att punktskatten är vilande vid införsel av detta slag till en privatperson, skall punktskatt tas ut för varorna i destinationsmedlemslandet. Artikel 10 är tillämplig på fallet. En sådan tolkning baserar sig på EG-domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-296/95 (man in black) och på det yttrande som generaladvokaten avgivit i samma ärende den 17 april 1997.

Distansförsäljningsbestämmelser i vissa andra medlemsländer

Sverige

Enligt den svenska alkohollagstiftningen får en privatperson för personligt bruk föra in alkohol till Sverige i form av hemkomstgåvor, som personalgåvor av besättningen på fartyg eller luftfartyg, vid flytt till landet och som förvärv genom arv eller testamente. Ut-

omstående transporthjälp får anlitas bara i samband med flytt, arv eller testamente eller enstaka gåvor. Det är inte tillåtet att föra in alkohol till privatpersoner på något annat sätt. Det nationella monopoliet för minutförsäljning av alkohol, Systembolaget, erbjuder transporttjänster för privatpersoner och den vägen kan privatpersoner skaffa alkoholprodukter som inte ingår i Systembolagets sortiment. Privatpersoner får däremot inte beställa alkoholdrycker t.ex. via Internet. Systemet motiveras med social- och hälsopolitiska skäl som kräver att alkoholmonopolet bevaras på den svenska marknaden. Om det tilläts att alkohol beställs via Internet i Sverige, skulle Systembolagets monopolställning på marknaden försvagas. Till följd av det skulle bestämmelserna i alkohollagen förlora sin betydelse. Syftet med bestämmelserna är att skydda folkhälsan.

De nationella domstolarna i Sverige har handlagt fall där bl.a. alkoholdrycker som köpts via Internet har beslagtogs. Högsta domstolen har i mars 2004 begärt förhandsavgörande från EG-domstolen för frågan huruvida de bestämmelser i den svenska alkohollagen som förbjuder privatpersoners införsel av alkoholdrycker står i strid med EGlagstiftningen. I det förslag till avgörande som generaladvokaten lämnade i november 2006 ansågs förbudet för privatpersoner att föra in alkohol vara en nödvändig rättsregel med tanke på verksamhetsförutsättningarna för alkoholmonopolet i Sverige. EG-domstolens avgörande meddelas sannolikt under 2007.

Distansförsäljning av tobaksskattebelagda varor till Sverige är tillåtet. Skattskyldig är då den som säljer varorna. Innan varorna sänds från ett annat medlemsland skall säljaren ställa säkerhet för betalningen av skatten. Dessutom skall säljaren tillsätta en av de svenska myndigheterna godkänd skatterepresentant som skall representera säljaren i ärenden som gäller tobaksbeskattning och kontroll av skatten.

Danmark

En distansförsäljare som är etablerad i ett annat medlemsland och som säljer punktskattepliktiga varor till Danmark skall registrera

sig i Danmark oavsett hur stor omsättningen är. Distansförsäljaren skall ställa säkerhet för de varor denne säljer. Om distansförsäljaren inte har registrerat sig så som krävs, kan de danska skattemyndigheterna omhänderta de varor som säljaren avsänt och inneha dem tills skatten har betalats. En utländsk näringsidkare som registrerar sig som idkare av distansförsäljning och som inte har någon filial i Danmark skall registrera sig via en privatperson eller ett företag som är etablerat i Danmark.

Om beställaren själv ordnar transporten från ett annat medlemsland till Danmark av de varor beställaren köpt, skall beställaren på förhand anmäla varorna till skattemyndigheten och ställa säkerhet för betalningen av skatten. Om säljaren däremot avsänder varorna skall säljaren betala punktskatt och mervärdesskatt till Danmark. Köparen kan via skattemyndigheterna kontrollera om distansförsäljaren är registrerad i Danmark. Om det av priset på produkten eller annars framgår att den säljs utan att skatt betalas till Danmark, skall köparen, innan varorna avsänds, anmäla sina inköp till skattemyndigheten och ställa säkerhet för betalningen av skatten.

1.3 Bedömning av nuläget

Det att alkoholaccisen sänktes med i genomsnitt 33 procent vid ingången av mars 2004 och resandeförseln från EU befriades från kvantitativa restriktioner har tydligt minskat den grå alkoholmarknaden trots att Estland som ett land med billig alkohol vid samma tid anslöt sig till EU. När den traditionella smugglingen av alkohol minskar har det å andra sidan kunnat skönjas en övergång till verksamhetssätt där man försöker introducera alkoholdrycker på den grå marknaden genom att utnyttja den fria rörligheten för varor mellan EU-medlemsstaterna. Priserna på alkoholdrycker och tobaksprodukter uppvisar betydande skillnader från en medlemsstat till en annan, eftersom harmoniseringen av skatnivåerna inte har framskridit så som väntat inom EU. I synnerhet i Estland och Tyskland är prisnivåerna avsevärt lägre än prisnivån i Finland när det gäller alkohol. Exempelvis i Estland kostar 40-procentig vodka av den

lägre prisklassen 7,3 euro per liter, medan literpriset på den billigaste spriten med samma alkoholhalt är 16,1 euro i Alko. Priset på det billigaste vodkamärket i Estland är lägre än 6 euro. Priset på sprit från Estland kan därmed stanna under en tredjedel av priserna i Finland.

En betydande del av handeln med alkoholdrycker och cigaretter över Internet grundar sig på en strävan att undvika skatt i konsumtionslandet. Det har då handlat om situationer där försäljaren inte har tillsatt någon skatterepresentant för att fullgöra försäljarens skyldigheter i Finland.

Enligt lagen om påförande av accis skall en skatterepresentant tillsättas vid distansförsäljning, men det bestäms inte särskilt om situationer där det inte har tillsatts någon skatterepresentant. I praktiken har också de bestämmelser om accisskyldighet som gäller distansförsäljning visat sig vara bristfälliga. Med anledning av det tidigare nämnda avgörandet av högsta förvaltningsdomstolen kan accis inte med stöd av den nuvarande lagen om påförande av accis uppbäras hos försäljare som har försummat skyldigheten att tillsätta en skatterepresentant. Cirkulationsdirektivet förutsätter att skatten tas ut hos försäljaren eller dennes skatterepresentant. I dagens läge genomförs inte denna beskattning enligt konsumtionslandsprincipen helt och fullt i enlighet med cirkulationsdirektivet.

Den nuvarande situationen kan i praktiken möjliggöra försäljning av alkoholdrycker och tobaksprodukter till Finland utan att accis betalas. I enlighet med den gällande lagstiftningen kan tullmyndigheten påföra felavgift för försäljare som försummar skyldigheten att tillsätta en skatterepresentant. Det har dock i flera fall visat sig att denna administrativa sanktion inte är ett tillräckligt effektivt medel för att få försäljaren att handla på det sätt som förutsätts i lagen. I den nuvarande situationen är det svårt för myndigheterna att med straffrättsliga metoder ingripa i sådana företags verksamhet som genom distansförsäljning säljer alkoholdrycker och tobaksprodukter till Finland utan att betala skatt för dem. För att rekvisitet för skattebedrägerier skall uppfyllas för försäljarens vidkommande förutsätts det att försäljaren klart kan anses

vara accisskyldig för de produkter som levererats från Finland.

Med stöd av de nuvarande bestämmelserna kan skatten uppbäras också hos den köpare som tagit emot produkterna, men i praktiken är det likväl svårt att genomföra skatteansvaret. Tullmyndigheterna får extra administrativt arbete till följd av beskattningen av en numerärt sett stor grupp köpare. Om skatteansvaret överförs på dem som köper produkterna, kan följden bli att skatten helt och hållet blir obetald för merparten av produkterna. Det snedvrider konkurrensen på marknaden för alkoholdrycker och tobaksprodukter och medför att staten förlorar skatteinkomster. Trots att de förlorade skatteinkomsterna hittills har varit förhållandevis obetydliga, kan det antas att den växande handeln via Internet kommer att öka konsekvenserna av problemet.

I lagen om påförande av accis har det inte heller tillräckligt exakt bestämts om privatpersoners skyldighet att betala accis i sådana fall då privatpersoner skaffar produkter från en annan medlemsstat för eget bruk och anlitar ett yrkesmässigt transportföretag, posten eller någon annan privatperson som transportör för produkterna. Eftersom bestämmelserna inte är tillräckligt tydliga och exakta är det i praktiken lätt att kringgå dem.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med denna proposition är att skapa klarhet i och precisera de bestämmelser som gäller distansförsäljning av accispiktiga produkter, dock utan att ändra det nuvarande systemet för beskattning vid distansförsäljning i någon väsentlig grad. Syftet med förslaget är dessutom att förebygga missbruk vid handel med alkohol- och tobaksprodukter över Internet. Den nuvarande lagstiftningen har visat sig vara svårtolkad, vilket man i vissa fall har försökt utnyttja för att undgå den skatt som skall uppbäras för varorna i Finland. Målet med förslaget är att undanröja oklarheterna och bristfälligheterna i bestämmelserna om accisskyldighet, vilket ger tullmyndigheterna bättre möjligheter än i dag att ingripa i verksamhet som syftar till att undgå skatten. Å andra sidan syftar propositionen

till att göra beskattningssystemet smidigare så att det blir enklare än för närvarande att ordna lagenlig verksamhet.

Det föreslås att de definitioner i lagen om påförande av accis som gäller skatterepresenteranter skall göras tydligare. Samtidigt slopas det krav som ingår i den gällande lagen och enligt vilket det skall tillsättas en skatterepresentant vid distansförsäljning som riktas till Finland. Det föreslås att lagen kompletteras med bestämmelser om beskattningsförfarandet i sådana situationer där distansförsäljaren inte har någon skatterepresentant i Finland. Ändringarna möjliggör distansförsäljning till Finland också när det med anledning av sporadisk försäljning och med hänsyn till en enskilda försäljningstransaktion skulle vara en administrativt sett alltför tung och dyr skyldighet att tillsätta en skatterepresentant. I sådana fall skall försäljaren själv genomföra åtgärderna i anslutning till anmälan och betalning av skatten. En skatterepresentant skall dock fortfarande kunna tillsättas, om försäljaren anser det vara nödvändigt. Eftersom en försäljare i utlandet i praktiken har ganska svårt att fullgöra sina skattskyldigheter i Finland, är det även i fortsättningen i de flesta fall ändamålsenligare och administrativt sett enklare att ordna regelbunden distansförsäljning till Finland så att en skatterepresentant som godkänts av tullmyndigheten fullgör försäljarens skyldigheter här.

Alkohollagen och lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning begränsar försäljningen av alkoholdrycker och snus från utlandet till Finland. Lagen om påförande av accis gäller i sin tur enbart påförande av accis på produkterna, och i lagens bestämmelser om distansförsäljning och skatterepresenteranter är det därför inte nödvändigt att ta ställning till de begränsningar i fråga om införsel och försäljning som baserar sig på annan lagstiftning. Tillstånd att verka som skatterepresentant skall i praktiken inte kunna beviljas i sådana fall där verksamheten strider mot alkohol- och tobakslagstiftningen.

I syfte att minska missbruken i anslutning till distansförsäljning och för att trygga statens skattefordringar föreslås att distansförsäljarens accisskyldighet skall regleras mera detaljerat än för närvarande. Till denna del är målet med propositionen att förebygga verk-

samhet som syftar till att undgå skatten genom åberopande av att lagstiftningen om påförande av accis lämnar rum för tolkning. Tydligare bestämmelser om accisskyldighet möjliggör också straffrättsligt effektivare ingrepp i den aktuella verksamheten, som förutom förlorade skatteinkomster också orsakar en snedvriden konkurrens på marknaden för de högt beskattade alkohol- och tobaksprodukterna.

I beskattningshänseende borde det inte ha någon betydelse vem som har ordnat transporten av produkterna till destinationslandet. Därför bör skatten betalas också till destinationslandet, trots att köparen själv har ordnat transporten av produkterna till Finland. I lagen finns dock inte någon tillräckligt tydlig eller exakt bestämmelse om att köparen då är accisskyldig, trots att det i princip inte är ändamålsenligt att en privatperson görs accisskyldig. En tydlig bestämmelse kan eventuellt i viss mån hindra illojal verksamhet. När allt annat förvärv från en annan medlemsstat än personlig transport är accispliktigt här och accisskyldigheten har definierats tydligt, kan följden bli att förfarandena för distansförsäljning snarare tillämpas. Distansförsäljning där försäljaren ordnar transporten är det enklaste och lönsammaste alternativet för privatpersoner.

3 Propositionens konsekvenser

Propositionen har inte några direkta statsfinansiella konsekvenser. De föreslagna ändringarna förbättrar dock tullmyndigheternas möjligheter att ingripa i verksamhet som syftar till att i strid med konsumtionslandsprincipen undgå betalning av accis för produkter som sålts till Finland. Därmed förebygger propositionen indirekt att skatteinkomster går förlorade. Genom att förhindra att accisfria produkter säljs till Finland inverkar man positivt också på de företag som är verksamma på den legala produktmarknaden i Finland. Till denna del är konsekvenserna likväl rätt så obetydliga, eftersom distansförsäljningens andel av den grå marknaden för alkohol och tobaksprodukter hittills har varit liten. Då köp av accispliktiga produkter för införsel till Finland för privat konsumtion alltid helt tydligt skall vara beskattningsbar verksamhet

oavsett transportsättet, kan följderna bli att verksamheten i någon mån överförs till situationer för distansförsäljning.

Ändringarna har inte några betydande konsekvenser i fråga om personal och organisation. Tydligare bestämmelser om accisskyldighet och förfaranden lättar dock i någon mån på tullmyndigheternas administrativa arbetsbörda till följd av distansförsäljningen.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Tullstyrelsen. Justitiedepartementet, social- och hälsovårdsministeriet, Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Tullstyrelsen, Livsmedelsindustriförbundet rf, Tobaksindustriförbundet r.f. samt Decanter Oy har yttrat sig om propositionen.

I vissa utlåtanden framfördes att det med stöd av bestämmelserna i alkohollagen har ifrågasatts om det är berättigat att bedriva distansförsäljning med alkoholdrycker och att de föreslagna ändringarna av lagen om påförande av accis står i strid med alkohollagen till denna del. Så som uttryckts i propositionen berör inte de bestämmelser i lagen om påförande av accis som gäller distansförsäljning enbart alkoholdrycker utan även andra produkter, såsom tobak och läskedrycker. Bestämmelserna behövs således trots att det enligt alkohollagen till vissa delar är förbjudet att sälja och föra in alkoholdrycker.

5 Andra omständigheter som inverkar på propositionens innehåll

Europeiska gemenskapernas kommission lämnade den 2 april 2004 en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av artiklarna 7–10 i direktiv 92/12/EEG. I det sammanhanget lämnade kommissionen ett förslag till ändring av artiklarna 7–10 i direktiv 92/12/EEG,

KOM(2004) 227 slutlig. Kommissionen föreslår att artiklarna skall göras tydligare och ändras. Direktivförslaget ingår som ett led i kommissionens arbete för att främja och utveckla den inre marknadens funktion. Målet med kommissionens förslag är att i större utsträckning genomföra principerna för den inre marknaden när det gäller enskilda personers rätt att skaffa varor i andra medlemsstater till pris där avsändarmedlemsstatens skatter ingår.

Kommissionen föreslår att bestämmelserna om distansförsäljning i artikel 10 skall ändras så att det inte längre skall vara möjligt att använda skatterepresenter. Säljaren skall ansvara för skatten i destinationsmedlemsstaten när säljaren direkt eller indirekt har hand om transporten av varor som sålts till en annan medlemsstat. Säljaren skall registrera sig i den egna skatteförvaltningen och ställa en garanti i destinationsmedlemsstaten innan varorna avsänds. Dessutom föreslår kommissionen att när en privatperson själv ordnar transporten av varor som denne skaffat t.ex. via Internet, skall varorna beskattas i den medlemsstat där de har skaffats för eget bruk. Detta skall dock inte gälla tobaksvaror, på vilka skatten alltid skall tas ut i destinationslandet.

Förslaget har behandlats vid ett flertal möten för rådets arbetsgrupp för skattefrågor (punktskatt), förra gången den 19 januari 2005. Medlemsstaterna har dock haft rätt så olikriktade uppfattningar om saken, och därför har ärendet inte framskridit. Kommissionen ämnar dra tillbaka det förslag som finns på rådets bord, eftersom det under innevarande år bereds en totalrevision av cirkulationsdirektivet i synnerhet med anledning av bestämmelserna om bemyndigande i anslutning till övergången till elektronisk dataöverföring inom punktbeskattningen. I det sammanhanget blir det också aktuellt att ompröva de nuvarande artiklarna 7–10 i cirkulationsdirektivet.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

7 §. Det föreslås att definitionerna av skatterepresentant och distansförsäljning i 6 och 7 punkten skall göras tydligare. Dessutom ändras ordningsföljden mellan definitionerna. I 6 punkten definieras distansförsäljning i sak på motsvarande sätt som tidigare. Med distansförsäljning avses försäljning, i vilken någon annan än en auktoriserad lagerhållare eller en registrerad eller oregistrerad näringsidkare inköper sådana accispliktiga produkter från en annan medlemsstat vilka försäljaren, nedan distansförsäljaren, eller någon på dennes vägnar avsänder eller transporterar direkt eller genom en annan medlemsstat. I definitionen stryks bestämmelsen om att distansförsäljaren skall ha en skatterepresentant i Finland som betalar accisen på försäljarens vägnar för produkter som tagits emot här.

Till paragrafen fogas en ny 6 a-punkt, där termen distansförsäljning definieras för tydlighetens skull.

I 7 punkten definieras skatterepresentanter tillsatta av både auktoriserade lagerhållare och distansförsäljare. Definitionen av en skatterepresentant som har tillsatts av en auktoriserad lagerhållare motsvarar den nuvarande definitionen av skatterepresentant enligt 6 punkten. En skatterepresentant som har tillsatts av en auktoriserad lagerhållare skall betala accisen på mottagarens vägnar för produkter som levererats till Finland. Detta är dock möjligt endast om produkterna tas emot i Finland av en registrerad eller oregistrerad näringsidkare. En skatterepresentant tillsatt av en auktoriserad lagerhållare kan inte betala accisen för en sådan mottagares räkning som inte har rätt att ta emot produkterna som temporärt accisfria, så som t.ex. privatpersoner. Då skall bestämmelserna om distansförsäljning tillämpas. Definitionen av en skatterepresentant som har tillsatts av en distansförsäljare motsvarar i huvudsak den nuvarande definitionen av skatterepresentanter som tillsatts av distansförsäljare. I 7 punkten fastslås att vid distansförsäljning avses med skatterepresentant en i Finland bosatt eller verksam person som tullmyndigheten har beviljat rätt att betala accisen på distansför-

säljarens vägnar för produkter som tagits emot här. Det handlar då om produkter som är beskattade i en medlemsstat och som avsänds till en annan medlemsstat med tillämpning av bestämmelserna om varor som överlåts för konsumtion.

9 §. Till 3 mom. fogas en bestämmelse som baserar sig på artikel 10.3 i cirkulationsdirektivet och som ålägger distansförsäljaren att ställa tulldistriktet säkerhet för betalningen av skatt innan produkterna avsänds och att, i sådana fall då distansförsäljaren inte har någon skatterepresentant, anmäla de produkter som kommer att avsändas. Skyldigheten att ställa säkerhet motsvarar den skyldighet som gäller för oregistrerade näringsidkare. Vid försummelse av skyldigheten att ställa säkerhet kan som sanktion påföras felavgift enligt 33 §.

Enligt den föreslagna bestämmelsen i 25 § 2 mom. skall säkerheten ställas till den tullmyndighet inom vars verksamhetsområde produkterna förs in till Finland. Beloppet av den säkerhet som ställs skall motsvara den accis som uppbärs för produkterna i Finland. Distansförsäljaren skall avge accisdeklaration så som förutsätts i 22 § 2 mom. inom två vardagar efter den dag då produkterna tagits emot i Finland. Enligt 35 § skall accisen betalas inom tio vardagar efter det att produkterna har tagits emot. I praktiken betalas skatten av säkerheten.

10 §. Med stöd av 1 mom. är skatterepresentanterna accisskyldiga för de produkter som de tagit emot. Det föreslås att bestämmelsen preciseras så att skatterepresentanterna är accisskyldiga för produkter som tagits emot i Finland. Här avses produkter som den auktoriserade lagerhållare eller den distansförsäljare som tillsatt skatterepresentanten har levererat till sina kunder i Finland. Skatterepresentanterna kan inte själva fungera som mottagare av produkterna. Skatterepresentanter tillsatta av distansförsäljare skall däremot betala accisen på försäljarens vägnar för produkter som levererats direkt till konsumenterna. Skatterepresentanter tillsatta av auktoriserade lagerhållare skall i sin tur betala accisen i stället för mottagare som är verkamma som registrerade eller oregistrerade

näringsidkare i Finland. Om produkter som levererats till Finland som temporärt accisfria likväl tas emot av en auktoriserad lagerhållare som är verksam här, skall accis inte i det här skedet betalas för produkterna, utan produkterna skall placeras i ett skattefritt lager.

Distansförsäljare skall fortfarande ha möjlighet att tillsätta skatterepresenter, vilket dock inte längre skall vara obligatoriskt. Om distansförsäljaren inte har någon skatterepresenter, är distansförsäljaren accisskyldig för de produkter som tagits emot i Finland.

I 1 mom. föreslås dessutom bli bestämt om att en privatperson skall vara accisskyldig för produkter som han eller hon köpt från en annan medlemsstat t.ex. via Internet, om han eller hon själv ordnar transporten till Finland och om inte försäljaren eller någon på försäljarens vägnar tar del i transportarrangemangen och om det inte är fråga om hemkomstgåvor som passagerare köpt i en annan medlemsstat för eget bruk och för med sig. Förutom privatpersonen skall också en annan privatperson eller en yrkesmässig näringsidkare som deltagit i transporten samt den som innehar produkterna i Finland, t.ex. i ett lager, vara accisskyldig. För produkterna skall uppbäras skatt oavsett om produkterna förs in i Finland av en yrkesmässig näringsidkare, såsom ett transportföretag eller posten, eller av en annan privatperson. En väsentlig skillnad i jämförelse med distansförsäljning är att varken försäljaren eller någon annan i dennes ställe skall få delta i transporten av produkterna eller i transportarrangemangen på något sätt. Om försäljaren däremot t.ex. på sina webbsidor hänvisar köparen att anlita vissa transportföretag handlar det om distansförsäljning, varvid distansförsäljaren eller dennes skatterepresenterant skall vara skyldig att betala accisen i destinationslandet.

12 §. Till paragrafen fogas en bestämmelse med stöd av vilken en i 10 § 1 mom. avsedd privatperson skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av accisen tillsammans med både den yrkesmässiga näringsidkare eller någon annan privatperson som deltagit i transporten och den som innehar produkterna i Finland.

25 §. Enligt 1 mom. skall accisbeskattningen för auktoriserade lagerhållare verkställas av distriktstullkammaren i det tulldistrikt på vars område det accisfria lagret är beläget. Enligt 2 mom. verkställs accisbeskattningen för andra accisskyldiga av distriktstullkammaren på den accisskyldiges hemort. I praktiken händer det dock att den accisskyldige inte har någon egentlig hemort. Sådana situationer har oftast hänfört sig till exempelvis försäljning via Internet eller införsel av alkohol- eller tobaksprodukter på den grå marknaden. Det föreslås att en ny bestämmelse skall fogas till 2 mom. Enligt den nya bestämmelsen gäller att om den accisskyldige inte har hemort i Finland, kan accisbeskattningen, enligt situationen, verkställas av den tullmyndighet inom vars område produkterna har förts in till landet eller inom vars område det har konstaterats att produkterna medför accisskyldighet. Dessutom ändras termen distriktstullkammare till tullmyndighet i 1 och 3 mom.

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag**om ändring av lagen om påförande av accis**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994) 7 § 6 och 7 punkten, 9 § 3 mom., 10 § 1 mom., 12 § 2 mom. och 25 § 2 mom., av dem 7 § 7 punkten och 10 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1016/1998 och 9 § 3 mom. sådant det lyder i lag 900/1995, samt *fogas* till 7 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1016/1998, en ny 6 a-punkt som följer:

7 §

I denna lag avses med

6) *distansförsäljning* försäljning i vilken någon annan än en auktoriserad lagerhållare eller en registrerad eller oregistrerad näringsidkare inköper sådana accispliktiga produkter från en annan medlemsstat vilka distansförsäljaren eller någon på dennes vägnar avsänder eller transporterar direkt eller genom en annan medlemsstat,

6 a) *distansförsäljare* en försäljare som säljer produkter till Finland i enlighet med 6 punkten,

7) *skatterepresentant* en i Finland bosatt eller verksam person som en auktoriserad lagerhållare i en annan medlemsstat har utsett och som tullmyndigheten har beviljat rätt att på mottagarens vägnar betala accisen för produkter som här tagits emot som temporärt accisfria, dock inte då en auktoriserad lagerhållare tar emot produkterna, samt en i Finland bosatt eller verksam person som en distansförsäljare har utsett och som tullmyndigheten har beviljat rätt att betala accisen på distansförsäljarens vägnar för produkter som tagits emot här,

9 §

En oregistrerad näringsidkare och en accis-skyldig som avses i 10 § 4 mom. samt en distansförsäljare som inte har någon skatterepresentant i Finland skall innan produkterna avsänds till Finland från en annan medlemsstat anmäla de produkter som kommer att avsändas för den i 25 § avsedda tullmyndighe-

ten och ställa säkerhet för betalning av de acciser som kommer att uppbäras för produkterna.

10 §

En auktoriserad lagerhållare är accisskyldig för produkter som överlåtits till konsumtion från ett skattefritt lager och för beskattningsbart svinn som konstaterats i lagret. Om en auktoriserad lagerhållare i Finland tillverkar produkter för en annan i Finland verksam auktoriserad lagerhållares räkning och på dennes uppdrag, kan Tullstyrelsen på ansökan bestämma att uppdragsgivaren är accisskyldig. Registrerade och oregistrerade näringsidkare är accisskyldiga för produkter som de tagit emot. Skatterepresentanter är accisskyldiga för produkter som tagits emot i Finland. Om det i distansförsäljning inte har tillsatts någon skatterepresentant, är distansförsäljare accisskyldiga för produkter som tagits emot i Finland. När en privatperson på något annat sätt än genom distansförsäljning köper sådana produkter från en annan medlemsstat som transporteras till Finland av en annan privatperson eller av en yrkesmässig näringsidkare är privatpersonen samt den som deltar i transporten och den som innehar produkterna i Finland accisskyldig.

12 §

I distansförsäljning till Finland är distansförsäljaren ansvarig för den accis som skatterepresentanten skall betala på samma sätt som för sin egen skatt. Likaså är den privat-

person som avses i 10 § 1 mom. ansvarig för betalningen av accisen tillsammans med både den som deltagit i transporten och den som innehar produkterna.

25 §

För andra accisskyldiga verkställs accisbeskattningen av den tullmyndighet inom vars

område den accisskyldiges hemort är. Om den accisskyldige inte har hemort i Finland, verkställs accisbeskattningen av den tullmyndighet inom vars område produkterna har förts in till Finland eller det annars har konstaterats att produkterna medför accisskyldighet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 25 maj 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Parallelltext

Lag**om ändring av lagen om påförande av accis**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994) 7 § 6 och 7 punkten, 9 § 3 mom., 10 § 1 mom., 12 § 2 mom. och 25 § 2 mom.,
av dem 7 § 7 punkten och 10 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1016/1998 och 9 § 3 mom. sådant det lyder i lag 900/1995, samt
fogas till 7 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1016/1998, en ny 6 a-punkt som följer:

Gällande lydelse

Förelagen lydelse

7 §
I denna lag avses med

7 §
I denna lag avses med

6) *skatterepresentant* en i Finland bosatt fysisk person eller en i Finland verksam juridisk person, som en auktoriserad lagerhållare i en annan medlemsstat har utsett och som tullmyndigheten har beviljat rätt att på mottagarens vägnar betala accisen för produkter som här tagits emot som temporärt accisfria, dock inte då en auktoriserad lagerhållare tar emot produkterna,

6) **distansförsäljning** försäljning i vilken någon annan än en auktoriserad lagerhållare eller en registrerad eller oregistrerad näringsidkare inköper sådana accispliktiga produkter från en annan medlemsstat vilka distansförsäljaren eller någon på dennes vägnar avsänder eller transporterar direkt eller genom en annan medlemsstat,

6 a) **distansförsäljare** en försäljare som säljer produkter till Finland i enlighet med 6 punkten,

7) *distansförsäljning* försäljning, i vilken någon annan än en auktoriserad lagerhållare eller en registrerad eller oregistrerad näringsidkare inköper sådana accispliktiga produkter från en annan medlemsstat vilka försäljaren eller någon på dennes vägnar avsänder eller transporterar direkt eller genom en annan medlemsstat; en försäljare, som säljer produkter till Finland på ovanstående sätt skall ha som skatterepresentant i Finland en här bosatt eller verksam person som tullmyndigheten har beviljat rätt att betala accisen på försäljarens vägnar för produkter som tagits emot här,

7) **skatterepresentant** en i Finland bosatt eller verksam person som en auktoriserad lagerhållare i en annan medlemsstat har utsett och som tullmyndigheten har beviljat rätt att på mottagarens vägnar betala accisen för produkter som här tagits emot som temporärt accisfria, dock inte då en auktoriserad lagerhållare tar emot produkterna, samt en i Finland bosatt eller verksam person som en distansförsäljare har utsett och som tullmyndigheten har beviljat rätt att betala accisen på distansförsäljarens vägnar för produkter som tagits emot här,

9 §

9 §

En oregistrerad näringsidkare och en accis-skyldig som avses i 10 § 4 mom. skall innan

En oregistrerad näringsidkare och en accis-skyldig som avses i 10 § 4 mom. samt en dis-

produkterna avsänds till Finland från en annan medlemsstat anmäla de produkter som kommer att avsändas för den i 25 § avsedda distriktstullkammaren och ställa säkerhet för betalning av de acciser som kommer att uppbäras för produkterna.

tansförsäljare som inte har någon skatterepresentant i Finland skall innan produkterna avsänds till Finland från en annan medlemsstat anmäla de produkter som kommer att avsändas för den i 25 § avsedda *tullmyndigheten* och ställa säkerhet för betalning av de acciser som kommer att uppbäras för produkterna.

10 §

En auktoriserad lagerhållare är accisskyldig för produkter som överlåtits till konsumtion från ett skattefritt lager och för beskattningsbart svinn som konstaterats i lagret. Om en auktoriserad lagerhållare i Finland tillverkar produkter för en annan i Finland verksam auktoriserad lagerhållares räkning och på dennes uppdrag, kan tullstyrelsen på ansökan bestämma att uppdragsgivaren är accisskyldig. Registrerade och oregistrerade näringsidkare *samt skatterepresentanter* är accisskyldiga för produkter som de tagit emot.

10 §

En auktoriserad lagerhållare är accisskyldig för produkter som överlåtits till konsumtion från ett skattefritt lager och för beskattningsbart svinn som konstaterats i lagret. Om en auktoriserad lagerhållare i Finland tillverkar produkter för en annan i Finland verksam auktoriserad lagerhållares räkning och på dennes uppdrag, kan Tullstyrelsen på ansökan bestämma att uppdragsgivaren är accisskyldig. Registrerade och oregistrerade näringsidkare är accisskyldiga för produkter som de tagit emot. *Skatterepresentanter är accisskyldiga för produkter som tagits emot i Finland. Om det i distansförsäljning inte har tillsatts någon skatterepresentant, är distansförsäljare accisskyldiga för produkter som tagits emot i Finland. När en privatperson på något annat sätt än genom distansförsäljning köper sådana produkter från en annan medlemsstat som transporteras till Finland av en annan privatperson eller av en yrkesmässig näringsidkare är privatpersonen samt den som deltar i transporten och den som innehar produkterna i Finland accisskyldig.*

12 §

I distansförsäljning till Finland är försäljaren ansvarig för den accis som skatterepresentanten skall betala på samma sätt som för sin egen skatt.

12 §

I distansförsäljning till Finland är *distansförsäljaren* ansvarig för den accis som skatterepresentanten skall betala på samma sätt som för sin egen skatt. *Likaså är den privatperson som avses i 10 § 1 mom. ansvarig för betalningen av accisen tillsammans med både den som deltagit i transporten och den som innehar produkterna.*

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

25 §

25 §

För andra accisskyldiga verkställs accisbeskattning av distriktstullkammaren på den accisskyldiges hemort.

För andra accisskyldiga verkställs accisbeskattningen av *den tullmyndighet inom vars område den accisskyldiges hemort är. Om den accisskyldige inte har hemort i Finland, verkställs accisbeskattningen av den tullmyndighet inom vars område produkterna har förts in till Finland eller det annars har konstaterats att produkterna medför accisskyldighet.*

Denna lag träder i kraft den 20 .